

v tom, že žalovaná obec všechny spojky, zvláště na tržišti a na silnicích, při náledí posypává, tudíž nejedná jen na základě zákonné povinnosti, nýbrž i dobrovolně. Nehledíc ani k tomu, že toto dělení právního podkladu při činnosti jednotné (posypávání veřejných cest obcí pískem za náledí) není dobře myslitelné, neubírá okolnost dobrovolného posypávání cest obcí této činnosti ráz plnění povinnosti veřejnoprávní a nemůže vyloučiti, by nebylo přihlíženo k ustanovení § 37 obecního zřízení českého. Tvrdí-li rekurent, že rekursní soud nedbal pravoplatnosti usnesení prvního soudu o přerušení řízení, jež podle jeho názoru nastala proto, že tato část usnesení prvního soudu nebyla rekuresem žalované obce dotčena, přehlíží těsnou souvislost tohoto opatření s výsledkem stížnosti do usnesení o nepřípustnosti pořadu práva a správně dovozuje rekursní soud, že ustanovení § 190 c. ř. s. lze jen tam správně použítí, kde jde již od počátku o řízení zahájené před soudem po zákonu pro jeho vedení řádně příslušným. Jinak se rekurent poukazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení.

Čís. 11809.

Rozhodčí soudy zřízené podle zákona ze dne 15. listopadu 1867, čís. 134 ř. zák., k odklizení sporů ze spolkového poměru, nejsou podrobeny ustanovením §§ 577—599 c. ř. s. a soudům nepřislouší nad nimi kontrola.

(Rozh. ze dne 30. června 1932, R I 426/32.)

Hugo L. navrhl dne 19. prosince 1931, aby okresní soud vyslovil, že rozhodčí smlouva, obsažená v § 12 stanov spolku pro S-ovy zahrádky pro P., pozbývá účinnosti ohledně sporných otázek: a) zda výbor spolku byl oprávněn, zamítnouti jeho žádost o přenechání S-ovy zahrádky do jeho vlastnictví proti splnění přejímacích podmínek valnou hromadou spolku stanovených; a b) zda spolkovým výborem prohlášené jeho vyloučení ze spolku jest po právu, čili nic. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu Hugo L-a zrušil usnesení nižších soudů i řízení jim předcházející, zastavil řízení to pro nepřípustnost pořadu práva a odmítl návrh.

D ů v o d y:

Hugo L. domáhá se výroku soudního o bezúčinnosti smlouvy o rozhodčím výslovně podle § 583 c. ř. s., kterýž platí však jen, byla-li smlouva o rozhodčím zřízena úmluvou stran (§ 577 c. ř. s.), nebo, byl-li rozhodčí soud zřízen způsobem zákonem dovoleným posledním pořizáním nebo jinými opatřeními, nezakládajícími se na úmluvě stran, nebo stanovami (§ 599 první odstavec c. ř. s.). Avšak rozhodčí soudy, zřízené podle zákona ze dne 15. listopadu 1867, čís. 134 ř. z. k odklizení sporů z poměru spolkového, nejsou podrobeny ustanovením čtvrtého oddílu šesté části civ. řádu soudního (§ 599 druhý odstavec c. ř. s.). Podle příl. C byl však spolek pro Sch-ovy zahrádky pro P. zřízen podle

spolkového zákona, což zřejmě vysvítá z jeho povolení rozhodnutím zemské politické správy v Praze ze dne 20. listopadu 1924. Podle § 12 spolkových stanov rozhoduje spory členů vespolek nebo s výborem ve věcech spolkových rozhodčí soud s vyloučením dalšího pořadu. Jde tedy v souzeném případě o rozhodčí soud zřízený k odklizení sporů z poměru spolkového podle zákona ze dne 15. listopadu 1867 čís. 134 ř. zák., kterýž nepodléhá ustanovením §§ 577 a 599 c. ř. s. a soudům nepřisluší nad ním kontrola (rozh. 1668 sb. n. s.), aniž oprávnění přezkoumávat, zda tento rozhodčí soud byl řádně zřízen, nebo zda jsou tu podmínky, by úmluva o jeho zřízení pro určité spory byla prohlášena za bezúčinnou pro odmítnutí rozhodce nebo proto, že rozhodce odmítá nebo protahuje konati převzaté závazky (§ 583 c. ř. s.). Bylo proto pro nepřipustnost pořadu práva dosavadní řízení zmatečným podle § 477 č. 6 c. ř. s. a bylo se usnésti, jak se stalo.

Čís. 11810.

Řízení o prozatímním opatření není určeno k tomu, aby v něm odpůrce uplatňoval námitky proti nároku (nedostatek pasivního oprávnění odpůrce a v případě § 10 odst. 1 zákona proti nekalé soutěži důvěrnost sdělení). Rozhodnutí o prozatímním opatření závisí jen na osvědčení ohrožení a po případě na osvědčení nároku, jež má obojí podati strana ohrožená. Ani vyjádření (výslech) odpůrce ohrožené strany neslouží k tomu, by bylo projednáváno o námitkách proti nároku a by provedeno bylo o nich osvědčení.

K osvědčení nároku podle § 10 odst. 1 zákona proti nekalé soutěži stačí osvědčení, že se čin stal za účelem soutěže, a že údaje o poměrech podniku jsou způsobilé podnik poškoditi. Nevyžaduje se osvědčení, že údaje o poměrech podniku jsou nepravdivé.

(Rozh. ze dne 30. června 1932, R I 433/32.)

K zajištění nároků žalobce na zdržení se nekalé soutěže povolil soud své stolice prozatímní opatření. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, doplně řízení, o návrhu na povolení prozatímního opatření znovu rozhodl.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by znova rozhodl o rekursu bez ohledu na důvod, pro který zrušil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu jednak proto, že první soud neprovedl osvědčení, jež se týkala nároku, a to jednak osvědčení o nepravdivosti tvrzení, že sběrný jsou škodlivé pro prosperitu žalobkyně, jednak o oprávnění žalovaných Dr. N-a a N-a k podpisu za první žalovanou, dále o tom, zda podepsali za sebe, či za první žalovanou, a posléze, o namítané důvěrnosti dopisu ze dne 16. února 1931. Všechny tyto okolnosti jsou předmětem námitek žalovaných. Řízení o prozatim-